

ст. 93 КПК України передбачити, що збирання доказів стороною захисту здійснюється в порядку, визначеному не тільки КПК України, а й Законом; строк надання стороні захисту матеріалів за спеціальною процедурою – для підготовки захисту, пов'язаного з обранням запобіжного заходу, не повинен перевищувати 24 годин з моменту звернення; в разі ненадання матеріалів у встановлений строк, слідчий суддя за клопотанням сторони захисту повинен постановити ухвалу про негайне витребування матеріалів; з метою підтвердження підстави (виключної мети) для отримання матеріалів в добовий строк, необхідно встановити, що слідчий, прокурор не пізніше 3 годин з моменту повідомлення про підозру повинні вручити стороні захисту письмове повідомлення про намір звернення з клопотанням про обрання запобіжного заходу. Пропоную встановити адміністративну відповідальність за ненадання у встановлені строки відповідних матеріалів та посилити її за ненадання інформації на адвокатський запит у добовий строк. Вважаю, що процес підготовки захисту, пов'язаного з обранням запобіжного заходу слідчим суддею, складовими якого є наявність достатнього, адекватного часу і можливості для підготовки, який наразі закріплений у національному законодавстві, суперечить та порушує п. (3) б ст. 6 Конвенції та не відповідає тлумаченню, викладеному у справі № 11/1984/83/130 «Can v. Austria», що потребує подальшого дослідження даної теми та приведення національного законодавства у відповідність Конвенції.

Ключові слова: підозрюваний, захисник, підготовка захисту, запобіжні заходи.
Ключевые слова: подозреваемый, защитник, подготовка защиты, меры пресечения.
Key words: suspected, defense council, preparation of defense, preventive measures.

КЕДИК ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри кримінального процесу

ПРАКТИКА ПОВЕРНЕННЯ ОБВИНУВАЛЬНОГО АКТУ ПРОКУРОРУ: СТАТИСТИКА

Відповідно до ч. 3 ст. 314 КПК України за результатами підготовчого судового засідання, суд має право повернути обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру прокурору (форма рішення – ухвала), якщо вони не відповідають вимогам КПК України. Ухвала про повернення обвинувального акту, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру може бути оскаржена в апеляційному порядку (ч. 4 ст. 314 КПК України).

Судова практика (дані взяті з Єдиного державного реєстру судових рішень на 20.04.2019 р.) наступна:

1. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», без визначення періоду надходження. Результат – всього 298 345 документів.

2. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», період надходження: 01.01.2013-31.12.2013 рр. Результат – всього 31 887 документів.

3. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», період надходження: 01.01.2014-31.12.2014 рр. Результат – всього 30 974 документів.

4. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», період надходження: 01.01.2015-31.12.2015 рр. Результат – всього 54 297 документів.

5. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», період надходження: 01.01.2016-31.12.2016 рр. Результат – всього 51 761 документів.

6. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», період надходження: 01.01.2017-31.12.2017 рр. Результат – всього 54 730 документів.

7. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт», період надходження: 01.01.2018-31.12.2018 рр. Результат – всього 53 520 документів.

8. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», без визначення періоду надходження. Результат – всього 14 657 документів.

9. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», період надходження: 01.01.2013-31.12.2013 рр. Результат – всього 2 511 документів.

10. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», період надходження: 01.01.2014-31.12.2014 рр. Результат – всього 2 192 документів.

11. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», період надходження: 01.01.2015-31.12.2015 рр. Результат – всього 2 801 документів.

12. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», період надходження: 01.01.2016-31.12.2016 рр. Результат – всього 2 099 документів.

13. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», період надходження: 01.01.2017-31.12.2017 рр. Результат – всього 1 646 документів.

14. **Пошук за контекстом.** Параметр «повернення обвинувальний акт апеляція», період надходження: 01.01.2018-31.12.2018 рр. Результат – всього 1 522 документів.

Аналітичний аналіз вищезначених статистичних даних щодо повернення обвинувального акту свідчить про таке:

1. За період 2013-2014 роки відбулося зменшення кількості надходження документів за пошуковим параметром «повернення обвинувальний акт» на 3%, а за період 2015-2018 роки має місце тенденція щодо

їх зростання в середньому понад 70%. Це свідчить про стрімке збільшення кількості прийнятих рішень про повернення обвинувального акту прокурору.

2. За період 2013-2018 рік включно, крива показників надходження документів за пошуковим параметром «повернення обвинувальний акт апеляція» йде від зменшення (на 14% з 2013 до 2014 рр.) до збільшення (на 27% з 2014 до 2015 рр.) і знову до значного зменшення (на 83% з 2015 до 2018 рр.). В цілому, за весь період понад 60% в кінцевому результаті. Це свідчить про зменшення кількості оскаржень в апеляційному порядку прийняття рішень про повернення обвинувального акту прокурору.

3. Статистичні дані є підґрунтям для виявлення типових помилок при складанні обвинувального акту та формування рекомендацій щодо їх уникнення.

Отже, доволі велика кількість обвинувальних актів повертається судами прокурору та тільки 0,05% з загальної кількості з вищезначених ухвал оскаржується прокурорами.

Ключові слова: обвинувальний акт, повернення, судовий реєстр.

Ключевые слова: обвинительный акт, возвращение, судебный реестр.

Key words: indictment, return, judicial register.

КЛИМКЕВИЧ РОКСОЛАНА АНДРІЇВНА

Львівський національний університет імені Івана Франка,
аспірант кафедри кримінального процесу і криміналістики

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВЗАЄМНОГО ВИЗНАННЯ ДОКАЗІВ У МЕЖАХ ЄС

Питання вільного переміщення і використання доказів в межах ЄС не є новим для доктрини кримінального процесу, однак досі залишається актуальним та невирішеним в повній мірі. Дана проблематика розглядалася крізь призму Рамкових Рішень та Директив ЄС, а також була предметом дослідження багатьох європейських вчених. Останнім кроком у сфері європейського доказового права стало прийняття Директиви про Європейський ордер на проведення розслідування [3], яка спрямована на полегшення збору доказів в межах ЄС. У чому ж полягає ефективність вищезазначеної Директиви та чи слід її вважати дієвим інструментом для взаємного визнання допустимості доказів, зібраних у межах ЄС?

Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах 1959 року [8], яка була першоосновою для взаємної правової допомоги між країнами-членами ЄС, керується принципом *locus regit actum* (стаття 3), відповідно до якого будь-які судові доручення повинні вико-